

แผนพัฒนาท้องถิ่น(พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)

แก้ไขครั้งที่ ๒/๒๕๖๖

องค์การบริหารส่วนตำบลนาขา

อำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร

คำนำ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓(พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ ซึ่งตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๖๐๘๖ ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ เรื่อง ชักซ้อมแนวทางปฏิบัติการใช้แผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อจัดทำบริการสาธารณะหรือกิจกรรมสาธารณะ โดยกำหนดให้เมื่อมีราชกิจจานุเบกษาประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓(พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำเหตุผลในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ มาจัดทำรายละเอียดที่มีความสอดคล้องหรือเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้ให้ดำเนินการแล้วเสร็จภายใน ๑๒๐ วันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

อาศัยระเบียบตามข้อ ๔ และข้อ ๒๑ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม องค์การบริหารส่วนตำบลนาขา จึงได้ดำเนินการแก้ไขแผนพัฒนาท้องถิ่น(พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) ในส่วนที่ ๒ และส่วนที่ ๓ โดยนำเหตุผลในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓(พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) มาจัดทำรายละเอียดที่มีความสอดคล้องหรือเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด/ภาค ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด และยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนพัฒนาท้องถิ่นฉบับนี้จะเป็นประโยชน์และเป็นแนวทางในการพัฒนาเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนในพื้นที่

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
ส่วนที่ ๑ หลักการและเหตุผล	๑
ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น	๒
๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค	๒
๒. ยุทธศาสตร์ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น	๒๓
๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น	๒๗
ส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ	๓๑
๓.๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาและยุทธศาสตร์ระดับมหภาค เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติ	๓๑

หลักการและเหตุผล ในการแก้ไขแผนพัฒนาท้องถิ่น(พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) ครั้งที่ ๒/๒๕๖๖

หลักการและเหตุผล

ตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลนาขา ได้ประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น(พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)เมื่อวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๖๔ ทั้งนี้ได้ประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่นฯ แก้ไขถึงครั้งที่ ๑/๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ แล้วนั้น

เนื่องจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓(พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ ซึ่งตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๖๐๘๖ ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ เรื่อง ชักซ้อมแนวทางปฏิบัติการใช้แผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อจัดทำบริการสาธารณะหรือกิจกรรมสาธารณะ กำหนดให้เมื่อมีราชกิจจานุเบกษาประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓(พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำจุดหมายในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ มาจัดทำรายละเอียดที่มีความสอดคล้องหรือเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ โดยเป็นอำนาจของผู้บริหารท้องถิ่น ในการดำเนินการตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมข้อ ๔ และข้อ ๒๑ มาดำเนินการโดยอนุโลมและให้ใช้เป็นการแก้ไขแผนพัฒนาท้องถิ่น ทั้งนี้ให้ดำเนินการแล้วเสร็จภายใน ๑๒๐ วันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

องค์การบริหารส่วนตำบลนาขา มีความจำเป็นต้องดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น(พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) แก้ไขครั้งที่ ๒/๒๕๖๖ โดยนำจุดหมายในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) มาจัดทำรายละเอียดที่มีความสอดคล้องหรือเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลนาขา ในส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ โดยถือปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ แก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ และหนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้อง

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๘๐)

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) เป็นยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกของประเทศไทยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งจะต้องนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ภายในช่วงเวลาดังกล่าว เพื่อความสุขของคนไทยทุกคน

วิสัยทัศน์ประเทศไทย

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อสนองตอบต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย การดำรงอยู่อย่างมั่นคง และยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่น มีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ความเจริญเติบโตของชาติ ความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหาร ความสามารถในการรักษาสถียรภาพของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศ และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกันด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรี

ความมั่นคง หมายถึง การมีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครอบครัว และปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง เช่น ประเทศมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์มีความเข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน มีระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล สังคมมีความปรองดองและความสามัคคี สามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชนมีความเข้มแข็ง ครอบครัวมีความอบอุ่น ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีการออมสำหรับวัยเกษียณ ความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

ความมั่งคั่ง หมายถึง ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องและมีความยั่งยืนจนเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรมีความอยู่ดีมีสุขได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น และมีการพัฒนาอย่างทั่วถึงทุกภาคส่วนมีคุณภาพชีวิตตามมาตรฐานขององค์การสหประชาชาติ ไม่มีประชาชนที่อยู่ในภาวะความยากจนเศรษฐกิจในประเทศมีความเข้มแข็ง ขณะเดียวกันต้องมีความสามารถในการแข่งขันกับประเทศต่างๆทั้งในตลาดโลกและตลาดภายในประเทศเพื่อให้สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศตลอดจนมีการสร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคตเพื่อให้สอดคล้องกับบริบท

การพัฒนาที่เปลี่ยนแปลงไป และประเทศไทยมีบทบาทที่สำคัญในเวทีโลก และมีความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างแน่นแฟ้นกับประเทศในภูมิภาคเอเชีย เป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาค ทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ เพื่อให้เป็นพลังในการพัฒนา นอกจากนี้ยังมีความสมบูรณ์ในทุนที่สามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่องไปได้ ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญาทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน หมายถึง การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่อยู่บนหลักการใช้ การรักษาและการฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ไม่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติจนเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศ การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์มากขึ้นและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม รัฐบาลมีนโยบายที่มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืนและให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชน และทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการพัฒนาอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ “ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุขเศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน” โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคมนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม

ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติ

๑. ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

- (๑) การรักษาความสงบภายในประเทศ
- (๒) การป้องกันและแก้ไขปัญหามีผลกระทบต่อความมั่นคง
- (๓) การพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อความมั่นคงของชาติ
- (๔) การบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงกับอาเซียนและนานาชาติ รวมถึงองค์การภาครัฐ

และที่มีใช้ภาครัฐ

- (๕) การพัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม

๒. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

- (๑) การเกษตรสร้างมูลค่า
- (๒) อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต
- (๓) สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว
- (๔) โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก
- (๕) พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

๓. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

- (๑) การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม
- (๒) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต
- (๓) ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑
- (๔) การตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย
- (๕) การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี
- (๖) การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์
- (๗) การเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนาประเทศ

๔. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

- (๑) การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ
- (๒) การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี
- (๓) การเสริมสร้างพลังทางสังคม
- (๔) การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเอง

๕. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- (๑) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว
- (๒) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล
- (๓) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ
- (๔) พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่

เติบโตอย่างต่อเนื่อง

- (๕) พัฒนาความมั่นคงน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- (๖) ยกระดับกระบวนการทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ

๖. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

- (๑) ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส
- (๒) ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายและเชื่อมโยงการพัฒนาในทุกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่
- (๓) ภาครัฐมีขนาดเล็กกะทัดรัด เหมาะสมกับภารกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ
- (๔) ภาครัฐมีความทันสมัย
- (๕) บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ
- (๖) ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- (๗) กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ และมีเท่าที่จำเป็น
- (๘) กระบวนการยุติธรรมเคารพสิทธิมนุษยชนและปฏิบัติต่อประชาชนโดยเสมอภาค

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)

การพัฒนาประเทศในระยะ ๕ ปี ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ให้สามารถก้าวข้ามความท้าทายที่เป็นอุปสรรคต่อการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ จำเป็นต้องเร่งแก้ไขจุดอ่อนและข้อจำกัดของประเทศที่มีอยู่เดิม รวมทั้งเพิ่มศักยภาพในการรับมือกับความเสี่ยงสำคัญที่มาจากการเปลี่ยนแปลงของบริบททั้งจากภายนอกและภายใน ตลอดจนการเสริมสร้างความสามารถในการสร้างสรรค์ประโยชน์จากโอกาสที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสมและทันทั่วถึง ด้วยเหตุนี้ การกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อ พลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่า อย่างยั่งยืน” ซึ่งหมายถึงการสร้างการเปลี่ยนแปลงที่ครอบคลุมตั้งแต่ระดับโครงสร้าง นโยบาย และกลไก เพื่อมุ่งเสริมสร้างสังคมที่ก้าวหน้าพลวัตของโลก และเกื้อหนุนให้คนไทยมีโอกาสที่จะพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพ พร้อมกับการยกระดับกิจกรรมการผลิตและการให้บริการให้สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มที่สูงขึ้น โดยอยู่บนพื้นฐานของความยั่งยืนทางสิ่งแวดล้อม

เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ข้างต้น แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงได้กำหนด เป้าหมายหลักของการพัฒนาจำนวน ๕ ประการ ประกอบด้วย

๑.๑ การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม มุ่งยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการสำคัญ ผ่านการผลักดันส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่ม โดยใช้ นวัตกรรม เทคโนโลยี และความคิดสร้างสรรค์ ที่ตอบโจทย์พัฒนาการของสังคมยุคใหม่ และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งให้ความสำคัญกับการเชื่อมโยงเศรษฐกิจท้องถิ่นและผู้ประกอบการรายย่อยกับห่วงโซ่มูลค่าของภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย รวมถึงพัฒนาระบบนิเวศที่ส่งเสริมการค้าการลงทุนและนวัตกรรม

๑.๒ การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ มุ่งพัฒนาให้คนไทยมีทักษะและคุณลักษณะที่เหมาะสมกับโลกยุคใหม่ ทั้งทักษะในด้านความรู้ ทักษะทางพฤติกรรม และคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคมและเร่งรัดการเตรียมพร้อมกำลังคนให้มีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน และเอื้อต่อการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่ภาคการผลิตและบริการเป้าหมายที่มีศักยภาพและผลิตภาพสูงขึ้น รวมทั้งให้ความสำคัญกับการสร้างหลักประกันและความคุ้มครองทางสังคมที่สามารถส่งเสริมความมั่นคงในชีวิต

๑.๓ การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม มุ่งลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม ทั้งในเชิงรายได้ พื้นที่ ความมั่งคั่ง และการแข่งขันของภาคธุรกิจ ด้วยการสนับสนุนช่วยเหลือกลุ่มเปราะบางและผู้ด้อยโอกาสให้มีโอกาสในการเลื่อนสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม กระจายโอกาสทางเศรษฐกิจของภาคธุรกิจให้เปิดกว้างและเป็นธรรม

๑.๔ การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริการไปสู่ความยั่งยืน มุ่งลดการก่อกมลพิษ ควบคู่ไปกับการผลักดันให้เกิดการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับขีดความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศ ตลอดจนลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุเป้าหมายความเป็นกลางทางคาร์บอนภายในปี ๒๕๙๓ และบรรลุเป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์กลางภายในปี ๒๖๐๘

๑.๕ การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่ มุ่งสร้างความพร้อมในการรับมือและแสวงหาโอกาสจากการเป็นสังคมสูงวัย การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภัยโรคระบาด และภัยคุกคามทางไซเบอร์ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและกลไกทางสถาบันที่เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงสู่ดิจิทัล รวมทั้งปรับปรุงโครงสร้างและระบบการบริหารงานของภาครัฐให้สามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของบริบททางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีได้อย่างทันเวลา มีประสิทธิภาพ และมีธรรมาภิบาล

๒. หมายเหตุการพัฒนา

เพื่อถ่ายทอดเป้าหมายหลักไปสู่ภาพของการขับเคลื่อนที่ชัดเจนในลักษณะของวาระการพัฒนาที่เอื้อให้เกิดการทำงานร่วมกันของหลายหน่วยงานและหลายภาคส่วนในการผลักดันการพัฒนาเรื่องใดเรื่องหนึ่งให้เกิดผลได้ อย่างเป็นรูปธรรม แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงได้กำหนด **หมายเหตุการพัฒนา** จำนวน ๑๓ หมายเหตุ ซึ่งเป็นการบ่งบอกถึงสิ่งที่ประเทศไทยปรารถนาจะ “เป็น” หรือมุ่งหวังจะ “มี” เพื่อสะท้อนประเด็นการพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูงต่อการพลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” โดยหมายเหตุทั้ง ๑๓ ประการ แบ่งออกได้เป็น ๔ มิติดังนี้

๒.๑ มิติภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย

หมายเหตุที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

เป้าหมาย

๑. มูลค่าเพิ่มของสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปสูงขึ้น
๒. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบการบริหารจัดการ เพื่อคุณภาพความมั่นคงทางอาหารและความยั่งยืนของภาคเกษตร
๓. การเพิ่มศักยภาพและบทบาทของผู้ประกอบการเกษตรในฐานะหุ้นส่วนเศรษฐกิจของห่วงโซ่อุปทานที่ได้รับส่วนแบ่งประโยชน์อย่างเหมาะสมและเป็นธรรม

กลยุทธ์

๑. การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมแบบมุ่งเป้า เพื่อให้เกิดการยกระดับกระบวนการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่ม
๒. การส่งเสริมการผลิตและการขยายตัวของตลาดสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าเพิ่มสูง
๓. การขยายผลรูปแบบเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและมีมูลค่าเพิ่มสูงจากแบบอย่างความสำเร็จในประเทศ
๔. การพัฒนาระบบบริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตรให้มีความสมดุลระหว่างอุปสงค์และอุปทานรวมทั้งการใช้น้ำซ้ำ
๕. การส่งเสริมให้เอกชนลงทุนพัฒนาตลาดกลางและตลาดออนไลน์สินค้าเกษตร รวมถึงสินค้ากลุ่มปศุสัตว์และประมง
๖. การสนับสนุนระบบประกันภัยและรับรองคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตรและสินค้าเกษตรแปรรูปที่เกษตรกรเข้าถึงได้
๗. การพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการฟาร์มและกิจกรรมหลักการเก็บเกี่ยว เพื่อลดต้นทุนและเพิ่มมูลค่าผลผลิตของเกษตรกร
๘. การส่งเสริมให้เกษตรกรมีที่ดินทำกินและรักษาพื้นที่เกษตรกรรมที่เหมาะสมไว้เป็นฐานการผลิตการเกษตร
๙. การพัฒนาฐานข้อมูลและคลังข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร รวมทั้งผลักดันให้มีการใช้ข้อมูลอย่างมีประสิทธิภาพ

๑๐. การพัฒนาให้เกิดระบบการบริหารจัดการเพื่อความมั่นคงทางด้านอาหาร
๑๑. การยกระดับขีดความสามารถของเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร
๑๒. การพัฒนากลไกเพื่อเชื่อมโยงภาคีต่างๆ ทั้งภาคเอกชน ส่วนราชการ กลุ่มเกษตรกร และนักวิชาการในพื้นที่ในการเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจในการพัฒนาภาคเกษตรตลอดห่วงโซ่อุปทาน

หมวดหมู่ที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน

เป้าหมาย

๑. การเปลี่ยนการท่องเที่ยวไทยเป็นการท่องเที่ยวคุณภาพสูงที่เชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมและการบริการที่มีศักยภาพอื่น
๒. การปรับโครงสร้างการท่องเที่ยวให้พึ่งพานักท่องเที่ยวในประเทศและมีการกระจายโอกาสทางเศรษฐกิจมากขึ้น
๓. การท่องเที่ยวไทยต้องมีการบริหารจัดการอย่างยั่งยืนในทุกมิติ

กลยุทธ์

๑. การส่งเสริมการพัฒนากิจกรรรม สินค้าและบริการการท่องเที่ยวมูลค่าเพิ่มสูง
๒. การส่งเสริมการพัฒนาและยกระดับการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพรองรับนักท่องเที่ยวทั่วไป
๓. การยกระดับบริการและการบริหารจัดการการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับของตลาดสากล
๔. การสนับสนุนการพัฒนาทักษะและศักยภาพของบุคลากรในภาคการท่องเที่ยว
๕. การปรับปรุงกฎหมาย/กฎระเบียบและขั้นตอนที่ล้าสมัยและเป็นอุปสรรคต่อการทำธุรกิจและการขอใบอนุญาตของผู้ประกอบการรายย่อย
๖. การพัฒนาระบบข้อมูลการท่องเที่ยวให้เป็นระบบการท่องเที่ยวอัจฉริยะ ที่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และภาครัฐสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้ง่าย

หมวดหมู่ที่ ๓ ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก

เป้าหมาย

๑. การสร้างอุปสงค์ของรถยนต์ไฟฟ้าประเภทต่างๆ เพื่อการใช้ในประเทศและส่งออก
๒. ผู้ประกอบการเดิมสามารถปรับตัวไปสู่การผลิตยานยนต์ไฟฟ้าและมีการลงทุนเทคโนโลยียานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญภายในประเทศ
๓. การสร้างความพร้อมของปัจจัยสนับสนุนอย่างเป็นระบบ

กลยุทธ์

๑. การส่งเสริมให้ผู้ใช้นานยนต์ในภาคส่วนต่างๆ ปรับเปลี่ยนมาใช้ยานยนต์ไฟฟ้าเพิ่มมากขึ้น

๒. การสนับสนุนให้เกิดการขยายตัวของตลาดส่งออกยานยนต์ไฟฟ้า
๓. การกำหนดเป้าหมาย/แผน และดำเนินการเปลี่ยนผ่านอุตสาหกรรมยานยนต์เดิมไปสู่ยานยนต์ไฟฟ้าอย่างเป็นระบบชัดเจนตลอดทั้งห่วงโซ่อุปทานในระยะ ๕ ปี
๔. การยกระดับขีดความสามารถของผู้ประกอบการไทยในการลงทุนผลิตรานยนต์ไฟฟ้า แบตเตอรี่และชิ้นส่วนสำคัญ
๕. มาตรการสำหรับกลุ่มผู้ได้รับผลกระทบ
๖. การวิจัยพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับยานยนต์ไฟฟ้าและยานยนต์ไร้คนขับ
๗. โครงสร้างพื้นฐานด้านพลังงานที่มีความพร้อมรองรับปริมาณการใช้งานยานยนต์ไฟฟ้าในอนาคตได้อย่างเหมาะสมและเพียงพอ
๘. การปรับปรุงและจัดทำกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องให้เอื้อกับการเติบโตของอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้าและให้ความสำคัญกับการบูรณาการการทำงานร่วมกันระหว่างรัฐและเอกชน
๙. การผลิตและพัฒนาทักษะแรงงานให้สอดคล้องกับความต้องการของอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้า
๑๐. มาตรฐานด้านคุณสมบัติและความปลอดภัย
๑๑. การสนับสนุนเงินทุนให้กับผู้ประกอบการที่ลงทุนในอุตสาหกรรมยานยนต์พลังงานสะอาด

หมวดหมายที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

เป้าหมาย

๑. ไทยมีศักยภาพในการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจจากสินค้าและบริการสุขภาพ
๒. องค์ความรู้ด้านการแพทย์และสาธารณสุขมีศักยภาพ เอื้อต่อการสร้างมูลค่าเพิ่มในสินค้าและบริการทางสุขภาพ
๓. ประชาชนไทยได้รับความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการสุขภาพ
๔. ระบบบริหารจัดการภาวะฉุกเฉินด้านสุขภาพมีความพร้อมรองรับภัยคุกคามสุขภาพ

กลยุทธ์

๑. การส่งเสริมบริการทางการแพทย์ที่มีศักยภาพในการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ
๒. การผลักดันให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางบริการเพื่อส่งเสริมสุขภาพระดับโลก
๓. การสร้างมูลค่าเพิ่มให้อุตสาหกรรมทางการแพทย์และสุขภาพ
๔. การสร้างเสริมขีดความสามารถทางวิชาการด้านการศึกษา วิจัย และเทคโนโลยีทางการแพทย์

๕. การบริหารจัดการระบบบริการสุขภาพบนพื้นฐานความสมดุลทางเศรษฐกิจ และสุขภาพของคนไทย

๖. การยกระดับศักยภาพระบบบริหารจัดการภาวะฉุกเฉินด้านสาธารณสุขเพื่อ ลดผลกระทบต่อการบริการทางเศรษฐกิจและสุขภาพ

หมวดหมู่ที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญ ของภูมิภาค

เป้าหมาย

๑. ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนในภูมิภาค
๒. ไทยเป็นห่วงโซ่อุปทานของภูมิภาค
๓. ไทยเป็นประตูและทางเชื่อมโครงข่ายคมนาคมและโลจิสติกส์ของภูมิภาค

กลยุทธ์

๑. การสร้างจุดยืนของไทยภายใต้บริบทโลกใหม่
๒. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและปัจจัยสนับสนุนเพื่อเป็นประตูการค้าการลงทุนและฐานเศรษฐกิจสำคัญของภูมิภาค
๓. การผลักดันการลงทุนเพื่อปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมเป้าหมายสู่ไทยแลนด์ ๔.๐

หมวดหมู่ที่ ๖ ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรม ดิจิทัลของอาเซียน

เป้าหมาย

๑. เศรษฐกิจดิจิทัลภายในประเทศมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น
๒. การส่งออกของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศเพิ่มขึ้น
๓. อุตสาหกรรมดิจิทัลและอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศมี ความเข้มแข็งขึ้น

กลยุทธ์

๑. การขับเคลื่อนสังคมและเศรษฐกิจไทยด้วยดิจิทัล
๒. การพัฒนาต่อยอดฐานอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์
๓. อุตสาหกรรมดิจิทัลในประเทศที่สามารถแข่งขันได้
๔. การพัฒนาระบบนิเวศน์เพื่อสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรม อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ อุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล

๒.๒ มิติโอกาสและความเสมอภาคทางเศรษฐกิจและสังคม

หมวดหมู่ที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้

เป้าหมาย

๑. วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการ เติบโตและแข่งขันได้

๒. วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีศักยภาพสูงในการดำเนินธุรกิจสามารถยกระดับและปรับตัวเข้าสู่การแข่งขันใหม่
๓. วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสามารถเข้าถึงและได้รับการส่งเสริมอย่างมีประสิทธิภาพจากภาครัฐ

กลยุทธ์

๑. การพัฒนาระบบนิเวศน์ให้เอื้ออำนวยต่อการทำธุรกิจและการยกระดับความสามารถในการแข่งขันของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
๒. การพัฒนาแพลตฟอร์มเชื่อมโยงฐานข้อมูลวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และส่งเสริมให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเข้าสู่ระบบ
๓. จัดให้มีกลไกทางการเงินที่เหมาะสมกับลักษณะเฉพาะของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพื่อให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทุกกลุ่มสามารถเข้าถึงแหล่งทุนได้อย่างทั่วถึง
๔. การส่งเสริมการพัฒนา วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้เป็นผู้ประกอบการในยุคดิจิทัล
๕. การยกระดับประสิทธิภาพกระบวนการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของภาครัฐ
๖. การพัฒนาระบบนิเวศน์ให้เอื้อต่อการสร้างธุรกิจสตาร์ทอัพ และผู้ประกอบการที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม รวมทั้งให้เข้าถึงแหล่งเงินทุนที่เหมาะสม และเชื่อมโยงเข้าสู่เครือข่ายระดับโลก และยกระดับสู่ตลาดต่างประเทศ
๗. การส่งเสริมวิสาหกิจเพื่อสังคมให้มีศักยภาพการดำเนินการในเชิงธุรกิจ

หมายเหตุที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เด็ดขาดได้อย่างยั่งยืน

เป้าหมาย

๑. การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคและการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษขยายตัวเพิ่มขึ้น
๒. ความไม่เสมอภาคในการกระจายรายได้ของภาคลดลง
๓. การพัฒนาเมืองให้มีความน่าอยู่ อย่างยั่งยืน มีความพร้อมในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทุกรูปแบบ เพื่อให้ประชาชนทุกกลุ่มมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างทั่วถึง

กลยุทธ์

๑. การสร้างความเข้มแข็งเศรษฐกิจฐานราก
๒. การส่งเสริมกลไกความร่วมมือภาครัฐ เอกชน ประชาชน และประชาสังคม เพื่อการพัฒนาพื้นที่และเมือง
๓. การสร้างความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐาน โลจิสติกส์ และดิจิทัลรองรับพื้นที่เศรษฐกิจหลักและเมือง
๔. การเสริมสร้างความเข้มแข็งในการบริหารจัดการพื้นที่และเมือง

หมวดหมู่ที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ
เหมาะสม

เป้าหมาย

๑. ครัวเรือนที่มีแนวโน้มกลายเป็นครัวเรือนยากจนข้ามรุ่น มีโอกาสในการเลื่อนสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม จนสามารถหลุดพ้นจากความยากจนได้อย่างยั่งยืน
๒. คนทุกช่วงวัยได้รับความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอต่อการดำรงชีวิต

กลยุทธ์

๑. การแก้ไขปัญหาความยากจนข้ามรุ่นแบบมุ่งเป้าให้ครัวเรือนหลุดพ้นความยากจนอย่างยั่งยืน
๒. การสร้างโอกาสที่เสมอภาคแก่เด็กจากครัวเรือนยากจนข้ามรุ่น
๓. การยกระดับความคุ้มครองทางสังคมสำหรับคนทุกช่วงวัย
๔. การพัฒนาระบบความคุ้มครองทางสังคมให้มีประสิทธิภาพ
๕. การบูรณาการฐานข้อมูลเพื่อลดความยากจนข้ามรุ่นและจัดความคุ้มครองทางสังคม

๒.๓ มิติความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

หมวดหมู่ที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

เป้าหมาย

๑. การเพิ่มมูลค่าจากเศรษฐกิจหมุนเวียนและการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ
๒. การอนุรักษ์ ฟื้นฟู และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน
๓. การสร้างสังคมคาร์บอนต่ำและยั่งยืน

กลยุทธ์

๑. การพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการตามหลักเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ
๒. การสร้างรายได้สุทธิให้ชุมชน ท้องถิ่น และเกษตรกร จากเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ
๓. การฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรอย่างชาญฉลาดบนหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
๔. การพัฒนาเทคโนโลยี นวัตกรรมและกลไกสนับสนุนเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ
๕. การปรับตัวกิจกรรมทางเศรษฐกิจและการดำรงชีพเข้าสู่วิถีชีวิตใหม่อย่างยั่งยืน

หมวดหมายที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

เป้าหมาย

๑. ความเสียหายและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศลดลง
๒. ความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศลดลง
๓. สังคมไทยมีภูมิคุ้มกันจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

กลยุทธ์

๑. การป้องกันและลดผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในพื้นที่สำคัญ
๒. การพัฒนาและเพิ่มศักยภาพประชาชนและชุมชนในการรับมือกับภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
๓. การใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในการบริหารจัดการความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
๔. การอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติระบบนิเวศเพื่อป้องกันและลดผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
๕. การส่งเสริมความร่วมมือกับต่างประเทศเพื่อบริหารจัดการและลดความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๒.๔ มิติปัจจัยผลักดันการพลิกโฉมประเทศ

หมวดหมายที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต

เป้าหมาย

๑. คนไทยได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพในทุกช่วงวัย มีสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับโลกยุคใหม่ มีคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม มีคุณธรรมจริยธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างพลิกโฉมฉับพลันของโลก สามารถดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมได้อย่างสงบสุข
๒. กำลังคนมีสมรรถนะสูง สอดคล้องกับความต้องการของภาคการผลิต เป้าหมาย และสามารถสร้างงานอนาคต
๓. ประชาชนทุกกลุ่มเข้าถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต

กลยุทธ์

๑. คนไทยทุกช่วงวัยได้รับการพัฒนาในทุกมิติ
๒. การพัฒนากำลังคนสมรรถนะสูง
๓. ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต

หมวดหมายที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

เป้าหมาย

๑. การบริการภาครัฐ มีคุณภาพ เข้าถึงได้
๒. ภาครัฐที่มีขีดสมรรถนะสูง คล่องตัว

กลยุทธ์

๑. การพัฒนาคุณภาพการให้บริการภาครัฐที่ตอบโจทย์ สะดวก และประหยัด
๒. การปรับเปลี่ยนการบริหารจัดการและโครงสร้างของภาครัฐให้ยืดหยุ่น เชื่อมโยง เปิดกว้างและมีประสิทธิภาพเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงที่เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ
๓. การปรับเปลี่ยนภาครัฐเป็นรัฐบาลดิจิทัลที่ใช้ข้อมูลในการบริหารจัดการเพื่อการพัฒนาประเทศ
๔. การสร้างระบบบริหารภาครัฐที่ส่งเสริมการปรับเปลี่ยนและพัฒนาบุคลากรให้มีทักษะที่จำเป็นในการให้บริการภาครัฐดิจิทัล และปรับปรุงกฎหมายระเบียบ มาตรการภาครัฐให้เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ

ความเชื่อมโยงระหว่างหมวดหมายการพัฒนา กับเป้าหมายหลักแสดงไว้ในแผนภาพที่ ๓.๑ โดยหมวดหมายการพัฒนาที่กำหนดขึ้นเป็นประเด็นที่มีลักษณะเชิงบูรณาการที่ครอบคลุมการพัฒนาตั้งแต่ในระดับต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ และสามารถนำไปสู่ผลพัฒนาทั้งในมิติเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไปพร้อมๆกัน ทำให้หมวดหมายแต่ละประการสามารถสนับสนุนเป้าหมายหลักได้มากกว่าหนึ่งข้อ นอกจากนี้การพัฒนาภายใต้แต่ละหมวดหมายไม่ได้แยกขาดจากกัน แต่มีการสนับสนุนหรือเอื้อประโยชน์ซึ่งกันและกัน

แผนภาพแสดงความเชื่อมโยงระหว่างหมุดหมายการพัฒนากับเป้าหมายหลัก

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs)

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals หรือ SDGs) หรือที่รู้จักกันในชื่อ Global Goals นั้นเป็นข้อเรียกร้องให้ทั่วโลกดำเนินการเพื่อจัดความยากจน ปกป้องสิ่งแวดล้อม และ ส่งเสริมให้ทุกคนได้ใช้ชีวิตอย่างสงบสุขและมั่งคั่ง เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนทั้ง ๑๗ เป้าหมาย เป็น ส่วนหนึ่งของการเปลี่ยนแปลงโลกของเราให้ได้ตาม วาระปีพ. ศ. ๒๕๗๓ เป้าหมายทั้ง ๑๗ ข้อได้รับการ รับรองโดย ๑๙๓ ประเทศสมาชิกในการประชุมสมัชชา ใหญ่แห่งสหประชาชาติ ในเดือนกันยายน ๒๕๕๘ และมีผลบังคับใช้ในวันที่ ๑ มกราคม ๒๐๑๖ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนได้รับการพัฒนาผ่าน กระบวนการให้คำปรึกษาที่ไม่เคยมีมาก่อน ซึ่งรัฐบาล ของแต่ละประเทศและประชาชนหลายล้านคนจากทั่ว โลกได้มาร่วมประชุมเพื่อเจรจาและนำ ระเบียบวาระที่ ทำทายมาใช้

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs) ๑๗ เป้าหมายประกอบด้วย

เป้าหมายที่ ๑ : จัดความยากจนทุกรูปแบบในทุกพื้นที่

เป้าหมายที่ ๒ : ยุติความหิวโหย บรรลุความมั่นคงทางอาหารและยกระดับโภชนาการและส่งเสริม

เกษตรกรรมที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๓ : สร้างหลักประกันว่าคนมีชีวิตที่มีสุขภาพดีและส่งเสริมความเป็นอยู่ที่ดีสำหรับทุกคนในทุกวัย

เป้าหมายที่ ๔ : สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียม และสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต

เป้าหมายที่ ๕ : บรรลุความเท่าเทียมระหว่างเพศ และเสริมอำนาจให้แก่สตรีและเด็กหญิง

เป้าหมายที่ ๖ : สร้างหลักประกันว่าจะมีการจัดให้มีน้ำและสุขอนามัยสำหรับทุกคนและมีการบริหารจัดการที่ยั่งยืนสำหรับทุกคน

เป้าหมายที่ ๗ : สร้างหลักประกันให้ทุกคนสามารถเข้าถึงพลังงานสมัยใหม่ที่ยั่งยืนในราคาที่ย่อมเยา

เป้าหมายที่ ๘ : ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง ครอบคลุม และยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่ มีผลิตภาพ และการมีงานที่เหมาะสมสำหรับทุกคน

เป้าหมายที่ ๙ : สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความทนทาน ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม

เป้าหมายที่ ๑๐ : ลดความไม่เสมอภาคภายในประเทศและระหว่างประเทศ

เป้าหมายที่ ๑๑ : ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มีความครอบคลุม ปลอดภัย มีภูมิต้านทานและยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑๒ : สร้างหลักประกันให้มีรูปแบบการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑๓ : ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วนเพื่อต่อสู้การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบที่เกิดขึ้น

เป้าหมายที่ ๑๔ : อนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากมหาสมุทร ทะเล และทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑๕ : ปกป้อง ปันฟู และสนับสนุนการใช้ระบบนิเวศบนบกอย่างยั่งยืน จัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน ต่อสู้การกลายสภาพเป็นทะเลทราย หยุดการเสื่อมโทรมของที่ดินและฟื้นสภาพดิน และหยุดยั้งการสูญเสียดังความหลากหลายทางชีวภาพ

เป้าหมายที่ ๑๖ : ส่งเสริมสังคมที่สงบสุขและครอบคลุมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้ทุกคนเข้าถึงความยุติธรรม และสร้างสถาบันที่มีประสิทธิภาพ รับผิดชอบ และครอบคลุมในทุกระดับ

เป้าหมายที่ ๑๗ : เสริมความเข้มแข็งให้แก่งlobal การดำเนินงานและฟื้นฟูหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลกเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

ข้อควรรู้ที่สำคัญ ๖ ประการ

ประการแรก – เป้าหมายการพัฒนาทั้ง ๑๗ ข้อ สะท้อน ‘๓ เสาหลักของมิติความยั่งยืน’ (Three Pillars of Sustainability) คือ มิติด้านสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม บวกกับอีก ๒ มิติ คือ มิติด้านสันติภาพและสถาบัน และมิติด้านหุ้นส่วนการพัฒนา ที่เชื่อมร้อยทุกมิติของความยั่งยืนไว้ด้วยกัน รวมเป็น ๕ มิติ องค์การสหประชาชาติแบ่งเป้าหมาย ๑๗ ข้อ ออกเป็น ๕ กลุ่ม (เรียกว่า ๕ Ps) ประกอบด้วย

- People (มิติด้านสังคม): ครอบคลุมเป้าหมายที่ ๑ ถึง เป้าหมายที่ ๕
- Prosperity (มิติด้านเศรษฐกิจ): ครอบคลุมเป้าหมายที่ ๗ ถึง เป้าหมายที่ ๑๑
- Planet (มิติด้านสิ่งแวดล้อม): ครอบคลุมเป้าหมายที่ ๖ เป้าหมายที่ ๑๒ ถึง เป้าหมายที่ ๑๕
- Peace (มิติด้านสันติภาพและสถาบัน): ครอบคลุมเป้าหมายที่ ๑๖
- Partnership (มิติด้านหุ้นส่วนการพัฒนา): ครอบคลุมเป้าหมายที่ ๑๗

ประการที่สอง – เนื้อหาของ SDGs ไม่ได้อยู่ที่ระดับเป้าหมาย (Goals) แต่อยู่ที่ระดับเป้าประสงค์ (Targets) เป้าประสงค์เหล่านี้บอกถึงลักษณะของสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อมในโลกที่บรรลุ SDGs ได้สำเร็จ มีนัยยะที่บอกถึงฉันทกันในฝัน ถึงวิสัยทัศน์ของการพัฒนาที่นำเสนออยู่ในวาระการพัฒนา ๒๐๓๐ (Agenda ๒๐๓๐) ฉะนั้น หากต้องการทราบว่า SDGs ครอบคลุมเรื่องใดบ้างต้องพิจารณาที่ระดับเป้าประสงค์

ประการที่สาม – ตัวชี้วัด ๒๓๒ ตัวนั้นเป็นตัวชี้วัดที่ออกแบบมาเพื่อใช้ในการติดตามความก้าวหน้าในระดับโลก ซึ่งอาจไม่สามารถนำมาใช้ในระดับประเทศได้อย่างเหมาะสมทั้งหมด และการเลือกใช้ตัวชี้วัดแต่ละตัวนั้นก็เพื่อให้สามารถสะท้อนสาระสำคัญของเป้าหมาย แต่อาจไม่ได้ครอบคลุมทุกมิติที่ระบุไว้ในเป้าประสงค์ ดังนั้น แต่ละประเทศจะต้องกลับมาพัฒนาตัวชี้วัดระดับประเทศและระดับท้องถิ่นเพื่อให้ SDGs สามารถใช้ประโยชน์ได้จริงในระดับพื้นที่ มิเช่นนั้น ประเทศไทยอาจทำได้เพียงบรรลุทุกตัวชี้วัด (Indicators) แต่ไม่บรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ก็ไม่ได้ นอกจากนี้ ตัวชี้วัดยังมีการเปลี่ยนแปลงได้ ในขณะที่เป้าหมายและเป้าประสงค์จะไม่มีมีการปรับแก้ในระดับโลกแล้ว

ประการที่สี่ – SDGs ไม่ใช่ข้อตกลงที่มีการบังคับสัญญาและลงโทษ แต่เป็นการเข้าร่วมโดยสมัครใจของประเทศต่าง ๆ และมีการทบทวน (Review) ประจำปีผ่านการนำเสนอ รายงานผลการทบทวนการดำเนินงานตามวาระการพัฒนาที่ยั่งยืน ค.ศ. ๒๐๓๐ ระดับชาติโดยสมัครใจ (Voluntary National Review) ในการประชุมระดับสูงทางการเมืองว่าด้วยการพัฒนาที่ยั่งยืน (High-Level Political Forum on Sustainable Development: HLPF) ที่จัดขึ้นเป็นประจำทุกปีในช่วงเดือนกรกฎาคม ที่สำนักงานใหญ่องค์การสหประชาชาติ กรุงนิวยอร์ก ประเทศสหรัฐอเมริกา โดยทุกประเทศสามารถเสนอตัวเพื่อนำเสนอรายงานหรือไม่ก็ได้

ประการที่ห้า – ต้องทำความเข้าใจหลักการเบื้องหลังของ SDGs เพื่อนำไปปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) เป็นเป้าหมายที่เน้นการพัฒนาที่ครอบคลุม (Inclusive) มุ่งการเปลี่ยนแปลง (Transformative) และบูรณาการ (Integrated) ที่ทุกประเทศต่างมีโจทย์ที่จะต้องนำไปปฏิบัติไม่ใช่เฉพาะแค่ประเทศยากจน (Universal) แต่ในขณะเดียวกันก็เน้นการนำไปปฏิบัติและแก้ปัญหาในระดับท้องถิ่น (Locally-focused) ซึ่งหมายความว่า แม้เป้าหมายทั้งหมดจะแบ่งออกเป็น ๑๗ เป้าหมาย แต่การพิจารณาและดำเนินการจะต้องเป็นไปอย่างบูรณาการ เห็นความเชื่อมโยง (Interlinkage) มุ่งผลลัพธ์ (Outcome-based) และให้ความสำคัญกับคนกลุ่มที่เปราะบาง (Vulnerable people) คนยากจน และคนกลุ่มต่าง ๆ ที่มักถูกทิ้งไว้ข้างหลัง และแม้ว่า SDGs จะเป็นเป้าหมายระดับโลกแต่การนำ SDGs ไปปรับให้เหมาะกับบริบทของพื้นที่ (Localization of the SDGs) เป็นเรื่องสำคัญ จึงต้องให้ท้องถิ่นมีความเป็นเจ้าของและร่วมผลักดัน มีการให้ความหมายแก่เป้าประสงค์ (Targets) และตัวชี้วัด (Indicators) ที่เหมาะสมกับบริบทท้องถิ่น โดยหลักการการขับเคลื่อน SDGs ควรเป็นกระบวนการที่เริ่มจากฐานรากขึ้นสู่ระดับนโยบาย (Bottom-Up) และมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้มีบทบาทหลักในการนำ SDGs ไปปฏิบัติ

ประการที่หก – ในทางปฏิบัติ SDGs มีฐานะเป็นเครื่องมืออื่น นอกเหนือจากการเป็นตัวชี้วัดสถานการณ์ความยั่งยืน เช่น

- SDGs ในฐานะที่เป็นคำศัพท์การพัฒนาที่ใช้ร่วมกัน: SDGs กลายเป็นคำศัพท์ในการพัฒนาที่ใช้ร่วมกันในทุกระดับ ทั้งระดับโลกไปจนถึงระดับท้องถิ่น เอื้อให้ทุกพื้นที่ในโลกสามารถเรียนรู้จากกันและกันได้ ชุมชนในไทยที่ประสบความสำเร็จในการพัฒนาบางประเด็นจะไม่ได้เป็นเพียงตัวอย่างให้ชุมชนในประเทศไทยเท่านั้น แต่เป็นตัวอย่างให้แก่ระดับโลกด้วย
- SDGs ในฐานะที่เป็น Action Framework: SDGs สามารถถูกใช้เป็นกรอบแนวคิดที่ใช้ในการทบทวนอนาคตของท้องถิ่น งานที่ทำกันอยู่ในปัจจุบัน ปัญหาที่เผชิญ และใช้เป็นกรอบในการกำหนดทิศทางในอนาคตของท้องถิ่นอย่างบูรณาการและยั่งยืน
- SDGs ในฐานะที่เป็นเครื่องมือในการต่อรอง : เนื่องจากภาครัฐทุกประเทศให้ความสำคัญกับวาระการพัฒนา ๒๐๓๐ ในภาคเอกชน โดยเฉพาะภาคเอกชนขนาดใหญ่ก็อยู่ภายใต้กฎกติกาและการชี้วัดที่มี SDGs เป็นองค์ประกอบสำคัญ ดังนั้น ภาคประชาสังคมและคนกลุ่มต่าง ๆ สามารถใช้ SDGs เป็นเครื่องมือในการเจรจาต่อรองเพื่อสร้างความร่วมมือในการพัฒนา และ/หรือสะกิดเตือนเมื่อเริ่มเห็นการดำเนินการที่ออกนอกกลุ่มนอกทางไปจาก SDGs ได้

๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

๑.๓.๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคใต้

ภาคใต้มีแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่มีชื่อเสียงระดับโลก และแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพสามารถ สร้างรายได้ให้กับภาคทั้งพื้นที่ตอนในและชายฝั่งทะเลทั้งสองด้าน รวมทั้งมีระบบนิเวศชายฝั่งที่เป็นแหล่ง เพาะพันธุ์สัตว์น้ำตามธรรมชาติและเหมาะกับการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง ในขณะที่การผลิตภาคเกษตร ได้แก่ ยางพาราและปาล์มน้ำมันซึ่งเป็นแหล่งผลิตและแปรรูปที่สำคัญของประเทศยังเป็นแบบดั้งเดิม นอกจากนี้ ภาคใต้มีความได้เปรียบด้านสภาพที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ที่อยู่ใกล้เส้นทางการค้าโลก สามารถเชื่อมโยง การพัฒนากับพื้นที่ภาคอื่นๆ ของประเทศ รวมทั้งภูมิภาคเอเชียใต้และเอเชียตะวันออก ดังนั้น การพัฒนาภาคใต้ควรพัฒนาการท่องเที่ยวให้เป็นมาตรฐานสากลเพื่อรักษาความมีชื่อเสียง ของแหล่งท่องเที่ยวระดับโลก พร้อมกับพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพให้เป็นที่รู้จักในระดับนานาชาติ ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการผลิตและแปรรูปภาคเกษตรควบคู่กับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม รวมทั้งพัฒนาการเชื่อมโยงการค้า การลงทุน กับภูมิภาคต่างๆ ของโลก

เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ “ภาคใต้เป็นเมืองท่องเที่ยวพักผ่อนตากอากาศระดับโลก เป็นศูนย์กลางผลิตภัณฑ์ยางพาราและปาล์มน้ำมันของประเทศ และเมืองเศรษฐกิจเชื่อมโยงการค้าการลงทุนกับภูมิภาคอื่น ของโลก”

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวของภาคใต้ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพชั้นนำของโลก
๒. เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมการแปรรูปยางพาราและปาล์มน้ำมันแห่งใหม่ของภาคและ เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๓. เพื่อพัฒนาสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรตลอดห่วงโซ่คุณค่าและเป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อม
๔. เพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสนับสนุนการท่องเที่ยว การพัฒนาเขตอุตสาหกรรม และการเชื่อมโยงการค้า

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาการท่องเที่ยวของภาคให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพชั้นนำของโลก

แนวทางการพัฒนา

- ๑) ยกกระดับมาตรฐานบริการ และส่งเสริมธุรกิจต่อเนื่องในแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงของภาค
- ๒) พัฒนาและสนับสนุนรูปแบบการท่องเที่ยวเรือสำราญ และการท่องเที่ยวเชิงอาหาร
- ๓) พัฒนาเมืองท่องเที่ยวหลัก (ภูเก็ต) ให้เป็นเมืองอัจฉริยะ (Smart City) และมีระบบขนส่งมวลชน (Monorail)
- ๔) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบนบกบริเวณตอนในของภาคเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่มีชื่อเสียง
- ๕) พัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวให้มีความหลากหลายเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับ การท่องเที่ยวที่สำคัญของภาค
- ๖) ส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชนให้มีความเข้มแข็งและสอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปยางพาราและปาล์มน้ำมันแห่งใหม่ ของประเทศ

แนวทางการพัฒนา

- ๑) พัฒนาเขตอุตสาหกรรมแปรรูปยางพาราขนาดใหญ่-สะเดา ที่ครบวงจรและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- ๒) พัฒนาเขตอุตสาหกรรมโอเลโอเคมีคอลแบบครบวงจรในจังหวัดกระบี่ สุราษฎร์ธานี และชุมพร
- ๓) พัฒนาและสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีชีวภาพและนวัตกรรมในการผลิตภาค เกษตร

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรหลักของภาคและสร้างความเข้มแข็ง สถาบันเกษตรกร

แนวทางการพัฒนา

- ๑) ยกกระดับการผลิตสินค้าเกษตรที่เป็นอัตลักษณ์ที่เหมาะสมกับศักยภาพพื้นที่ของภาค
- ๒) ยกกระดับอุตสาหกรรมเพาะเลี้ยงกุ้งและสัตว์น้ำชายฝั่งและการทำอุตสาหกรรม ประมงทะเลที่ได้มาตรฐานสากล
- ๓) ส่งเสริมการทำการเกษตรแบบผสมผสาน
- ๔) ส่งเสริมให้มีการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการผลิตและบริหารจัดการฟาร์ม อย่างเป็นระบบ
- ๕) วางระบบป้องกันและแก้ไขปัญหาความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสนับสนุนการท่องเที่ยว การพัฒนา เขตอุตสาหกรรม และการเชื่อมโยงการค้าโลก

แนวทางการพัฒนา

- ๑) พัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชั้นนำแห่งใหม่กับแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง
- ๒) พัฒนาและสนับสนุนท่าเรือสำราญในจังหวัดภูเก็ต

๓) พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานสนับสนุนการพัฒนาเขตอุตสาหกรรมแปรรูป ยางพาราขนาดใหญ่- สะเดา

๔) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงภาคใต้กับเส้นทางการค้าโลก

๑.๓.๒ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย(พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) (ชุมพร นครศรีธรรมราช พัทลุง สุราษฎร์ธานี สงขลา)

๑.๑ เป้าหมายการพัฒนา “พัฒนาการท่องเที่ยว การเกษตร อุตสาหกรรมชีวภาพ ผลิตภัณฑ์และบริการที่มีคุณภาพ และมูลค่าสูงอย่างยั่งยืน”

๑.๒ ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนากลุ่มจังหวัด

๑. ประเด็นการพัฒนาด้านการเกษตร (พืช ประมง ปศุสัตว์สมุนไพร และไม้เศรษฐกิจ)

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

- มีนวัตกรรมจากภาคการเกษตร เพิ่มขึ้น ๑๐ รายการ
- รายได้ของเกษตรกรที่ได้รับการพัฒนาภายใต้โครงการของกลุ่มจังหวัดเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕ ต่อปี

๒. ประเด็นการพัฒนาด้านการท่องเที่ยว

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

- ภาครัฐกิจที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดมีรายได้เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ ต่อปี

๓. ประเด็นการพัฒนาด้านอุตสาหกรรม การค้า การลงทุน และการค้าระหว่างประเทศ

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

- ภาครัฐกิจที่ได้รับผลกระทบโดยตรง โดยอ้อมจากโครงการกลุ่มจังหวัดมีรายได้เพิ่มขึ้น ร้อยละ

๕ ต่อปี

๔. ประเด็นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง โลจิสติกส์เครือข่ายการสื่อสาร และพลังงาน

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

- มีการสร้าง หรือพัฒนาโครงข่ายคมนาคมเชื่อมโยงจังหวัดในกลุ่มจังหวัดไม่น้อยกว่า ๑ โครงข่าย

ต่อปี

๕. ประเด็นการพัฒนาด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

- มีโครงการแก้ไขปัญหาด้านสังคม และสิ่งแวดล้อมของกลุ่มจังหวัด ไม่น้อยกว่า ๕ โครงการต่อปี

๑.๓.๓ แผนพัฒนาจังหวัดชุมพร (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)

เป้าหมายการพัฒนาจังหวัด “ชุมพรเมืองน่าอยู่ เศรษฐกิจดีและมีคุณค่า มุ่งสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน”

๑) เศรษฐกิจของจังหวัดเติบโตอย่างต่อเนื่อง มั่นคงจากฐานการเกษตร การค้า การบริการและสามารถสร้างงาน อาชีพ ให้ชุมชน ประชาชน และเศรษฐกิจฐานรากที่เข้มแข็ง

๒) การท่องเที่ยวมีคุณภาพมาตรฐานในระดับสากล สามารถสร้างเศรษฐกิจ และการสร้างงาน อาชีพ กระจายรายได้จากการท่องเที่ยวทั่วทั้งจังหวัด

๓) ชุมพรเป็นเมืองที่น่าอยู่ และเอื้อต่อการมีคุณภาพชีวิตที่ดี สะดวก ปลอดภัย ทันสมัยได้มาตรฐาน

๔) โครงสร้างพื้นฐาน และสาธารณูปโภคมีมาตรฐานที่ดี ประชาชนเข้าถึงด้วยความสะดวก มีคุณภาพ ปลอดภัย รองรับการเดินทางเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคต

๕) ประชาชนเป็นคนคุณภาพ ใฝ่รู้ เรียนรู้ ตลอดชีวิต ทนการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑

๖) สังคมมีความเกื้อกูล แบ่งปัน และสันติสุข ปลอดภัย วัฒนธรรม วิถีชุมชนเข้มแข็งมีความมั่นคงตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๗) ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์ ได้รับการอนุรักษ์ ฟื้นฟู พัฒนา ใช้อย่างสมดุลยั่งยืน และจังหวัดมีความมั่นคงทางพลังงาน และน้ำ

ประเด็นการพัฒนาของจังหวัด

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การเสริมสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดให้เติบโตอย่างต่อเนื่อง มั่นคงจากฐานการเกษตร การค้า การบริการ และการพัฒนา เศรษฐกิจฐานรากที่เข้มแข็ง

วัตถุประสงค์

๑) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรคุณภาพ มูลค่าสูง และสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน

๒) เพื่อประยุกต์ใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ เพื่อพัฒนาการผลิต แปรรูป และการตลาดสินค้าเกษตร และอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากภาคการเกษตรให้แข่งขันได้

๓) เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงของระบบเศรษฐกิจฐานราก สร้างงาน อาชีพ แก่ชุมชน ประชาชน

๔) เพื่อส่งเสริมการพัฒนาผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม ผู้ประกอบการใหม่ และการพัฒนาการค้า การลงทุน ในจังหวัดให้เติบโตอย่างต่อเนื่อง

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การยกระดับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวชั้นนำ และเชื่อมโยงการท่องเที่ยวผิงอ่าวไทย อันดามัน อาเซียน และนานาชาติ

วัตถุประสงค์

(๑) เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างครบวงจร เพื่อรองรับการท่องเที่ยวระดับนานาชาติ

(๒) เพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถของบุคลากร ผู้ประกอบการการท่องเที่ยว รองรับการท่องเที่ยวมาตรฐาน และแข่งขันได้

(๓) เพื่อเสริมสร้างความพร้อมของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศให้เติบโตอย่างยั่งยืน

(๔) เพื่อสร้างโอกาสงาน อาชีพ แก่ชุมชนจากการท่องเที่ยวชุมชน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การพัฒนาเมืองที่น่าอยู่ และพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน คมนาคม โลจิสติกส์ที่สะดวก ปลอดภัย ได้มาตรฐาน และเชื่อมโยงเป็นโครงข่ายคมนาคมที่มีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์

๑) เพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การคมนาคม เพื่อสนับสนุนการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ และสังคมของจังหวัด

๒) เพื่อสร้างและพัฒนาเมืองที่น่าอยู่เอื้อต่อการมีคุณภาพชีวิตที่ดี

๓) เพื่อพัฒนาระบบขนส่ง และโลจิสติกส์ รองรับการท่องเที่ยว การเกษตร และการเชื่อมโยงภาคใต้

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การสร้างคุณภาพ การพัฒนาสังคมแห่งความสันติสุข ปลอดภัย และการพัฒนาชุมชนให้มีความมั่นคงตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

วัตถุประสงค์

- ๑) เพื่อพัฒนาคนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีการศึกษาดี รองรับการเปลี่ยนแปลงแห่งศตวรรษที่ ๒๑
- ๒) เพื่อเสริมสร้างความพร้อมสู่สังคมผู้สูงอายุ และระบบสวัสดิการสังคมในการพึ่งตนเองของชุมชน
- ๓) เพื่อเสริมสร้างความรอบรู้ทางสุขภาพ และการพึ่งตนเองทางสุขภาพของประชาชน และยกระดับการบริการทางการแพทย์รองรับวิกฤติสุขภาพ และการจัดบริการเพื่อการเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมของจังหวัด
- ๔) เพื่อสร้างสรรค์ชุมชนแห่งความผาสุก มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างสมดุลรองรับการเติบโตของคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์

- ๑) เพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และสาธารณภัยโดยกระบวนการมีส่วนร่วม
- ๒) เพื่อสร้างความสมดุลทางธรรมชาติของระบบนิเวศป่าเขา และระบบนิเวศทางทะเล รองรับการท่องเที่ยว การเกษตร และการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ยั่งยืน
- ๓) เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงทางพลังงาน การลดต้นทุนทางพลังงาน และความเหลื่อมล้ำ

๑.๓.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดจังหวัดชุมพร(พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)

วิสัยทัศน์ “องค์กรคุณภาพ การศึกษาเด่น เป็นเมืองน่าอยู่ สู่สังคมเป็นสุข”

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

๑. ยุทธศาสตร์พัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

เป้าประสงค์

- ๑) มีการคมนาคมที่สะดวกได้มาตรฐานเหมาะสมกับการใช้งาน
- ๒) มีระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการที่ได้มาตรฐาน
- ๓) มีระบบการผังเมืองและควบคุมอาคารที่ทันสมัย

๒. ยุทธศาสตร์พัฒนาด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต

เป้าประสงค์

- ๑) ประชาชนเข้าถึงระบบการศึกษาที่ดีมีคุณภาพ
- ๒) ประชาชนมีสุขภาวะอนามัยที่ดี
- ๓) สังคมมีความเข้มแข็ง
- ๔) ผู้ด้อยโอกาสทางสังคมได้รับการสงเคราะห์
- ๕) ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี
- ๖) มีครุภัณฑ์ทางการแพทย์ที่เพียงพอ

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย

เป้าประสงค์

- ๑) ประชาชนได้รับความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- ๒) ประชาชนได้รับความช่วยเหลือเมื่อเกิดเหตุ
- ๓) ยาเสพติด อบายมุข และปัญหาแรงงานต่างด้าวได้รับการแก้ไข
- ๔) ลดปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการพัฒนากว้างแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว

เป้าประสงค์

- ๑) การท่องเที่ยวจังหวัดชุมพรได้รับการพัฒนาและยกระดับให้ได้มาตรฐาน
- ๒) มีสถานที่ท่องเที่ยวที่ทันสมัยและสวยงาม
- ๓) บุคลากรด้านการท่องเที่ยวได้รับการพัฒนา
- ๔) ภาคการเกษตรได้รับการส่งเสริมและการจัดการความรู้
- ๕) ปัญหาในการประกอบอาชีพของประชาชนได้รับการแก้ไข

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เป้าประสงค์

- ๑) ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการอนุรักษ์และฟื้นฟูอย่างยั่งยืน
- ๒) ประชาชนมีจิตสำนึกในการจัดการขยะ
- ๓) ลดปริมาณขยะและกำจัดขยะชุมชนให้ถูกหลักวิชาการ
- ๔) ประชาชนมีการใช้พลังงานทดแทนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๖. ด้านการส่งเสริมศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

เป้าประสงค์

- ๑) ประชาชนมีส่วนร่วมในการทำนุบำรุงศาสนา ส่งเสริมอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

- ๒) ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และปราชญ์ชาวบ้านได้รับการฟื้นฟูและสืบสาน

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๑ วิสัยทัศน์

“โครงสร้างพื้นฐานดี คุณภาพชีวิตเด่น เน้นงานบริการ สืบสานวัฒนธรรมประเพณี”

นิยาม

โครงสร้างพื้นฐานดี หมายถึง การพัฒนาเส้นทางคมนาคม/ขนส่งสะดวกให้มีความปลอดภัยและได้มาตรฐาน ระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการดี ครอบคลุมและทั่วถึงทุกหมู่บ้าน บริหารจัดการน้ำอย่างมีระบบอย่างยั่งยืน เพื่อให้มีน้ำสำหรับการอุปโภค บริโภค และน้ำเพื่อการเกษตรอย่างเพียงพอ

คุณภาพชีวิตเด่น หมายถึง สร้างสังคมเป็นธรรมให้ได้รับการคุ้มครองทางสังคมอย่างทั่วถึงและ เท่าเทียม มีโอกาสเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค ได้รับบริการทางสาธารณสุข ดูแลความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ป้องกัน/ให้การช่วยเหลือและบรรเทาสาธารณภัย ป้องกันและแก้ไขปัญหา เสพติด การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมให้คงอยู่คู่ท้องถิ่น บริหารจัดการใช้ทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่อย่างคุ้มค่าและรู้จักวิธีการทดแทน ส่งเสริมอาชีพ/การเกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจแบบพอเพียงและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวท้องถิ่น

เน้นงานบริการ หมายถึง การพัฒนาศักยภาพบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถในการบริการสาธารณะแก่ประชาชนเป็นไปตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล การปรับปรุงอาคารสถานที่ให้มีความสะดวก การลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการปฏิบัติงานรวมทั้งการบริหารงานโดยยึดหลักธรรมาภิบาล

สืบสานวัฒนธรรมประเพณี หมายถึง การสืบสานอนุรักษ์และส่งเสริมงานประเพณีอันดีของท้องถิ่น อาทิ งานประเพณีแห่พระแข่งเรือหลังสวน งานแข่งเรือไม้โดนด งานประเพณีลอยกระทง งานประเพณีสงกรานต์/รดน้ำผู้สูงอายุ เป็นต้น ทั้งนี้รวมทั้งการส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น ส่งเสริมการศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบให้การเรียนรู้ตลอดชีวิตมีทักษะและการดำรงชีวิตอย่างเหมาะสมในแต่ละช่วงวัย ให้สามารถปรับตัวรู้เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมเด็ก/เยาวชน

๒.๒ ยุทธศาสตร์

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคมและคุณภาพชีวิต
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและบริการประชาชน
๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

๒.๓ เป้าประสงค์

๑. พัฒนาการคมนาคม/ขนส่งให้มีความสะดวก ปลอดภัย และได้มาตรฐาน
๒. พัฒนาระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ ให้ทั่วถึงและเพียงพอ
๓. พัฒนาและบริหารจัดการแหล่งน้ำอย่างเป็นระบบ ให้ประชาชนมีน้ำเพื่อการเกษตรเพียงพอ โดยเฉพาะในช่วงฤดูแล้ง
๔. คนมีคุณภาพชีวิตที่ดี สังคมน่าอยู่ มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๕. ประชาชนมีอาชีพ สนับสนุนการจัดตั้งกลุ่ม/องค์กร การเกษตรมีคุณภาพบนฐานของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๖. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวท้องถิ่น ควบคู่การดูแลบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๗. การบริหารจัดการมีความโปร่งใสตรวจสอบได้ บุคลากรท้องถิ่นมีศักยภาพ ระบบการให้บริการ สะดวกและรวดเร็ว มีแผนพัฒนาทุกระดับ ประชาชนและทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนา
๘. ประชาชนมีการศึกษา/มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต
๙. ทำนุบำรุงศาสนา ส่งเสริมอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมงานประเพณีและภูมิปัญญาให้อยู่คู่ท้องถิ่น

๒.๔ ตัวชี้วัด

๑. ระยะทางที่ก่อสร้าง/ปรับปรุง/ซ่อมแซม เส้นทางคมนาคม/ขนส่งให้มีความสะดวก ปลอดภัย และได้มาตรฐาน
๒. จำนวนระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการที่ได้รับการพัฒนาให้ทั่วถึงและเพียงพอ
๓. จำนวนแหล่งน้ำที่ได้รับการพัฒนาสำหรับการอุปโภค การเกษตร และแก้ไขปัญหาภัยแล้ง
๔. จำนวนโครงการที่ทำให้คนมีคุณภาพชีวิตที่ดี สังคมน่าอยู่ มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๕. จำนวนโครงการที่มีการสนับสนุนอาชีพ/กลุ่ม/องค์กร/การเกษตร
๖. จำนวนแหล่งท่องเที่ยวท้องถิ่น และแหล่งทรัพยากรธรรมชาติที่ได้รับการพัฒนา
๗. ร้อยละของความพึงพอใจของประชาชนผู้รับบริการจากองค์การบริหารส่วนตำบลนาขา
๘. จำนวนโครงการที่ส่งเสริมการศึกษา
๙. จำนวนโครงการที่ทำนุบำรุงศาสนา ส่งเสริมอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมงานประเพณีและภูมิปัญญา

๒.๕ ค่าเป้าหมาย

๑. ก่อสร้างถนนลาดยาง/ถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก/ถนนลูกรัง ฯลฯ เพื่อให้เส้นทางคมนาคม/ขนส่งให้มีความสะดวก ปลอดภัย และได้มาตรฐาน, ปรับปรุง/ซ่อมแซมถนนที่ได้รับการความเสียหาย
๒. ติดตั้งไฟส่องสว่าง ขยายเขตประปา/ปรับปรุงระบบประปา
๓. ก่อสร้างฝาย/ขยายและปรับปรุงระบบส่งน้ำเพื่อการเกษตร/ขุดลอกแหล่งน้ำ
๔. จ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ/คนพิการ/ผู้ป่วยเอดส์/ป้องกันและควบคุมโรค/อุดหนุนสาธารณสุขมูลฐาน/จัดการแข่งขันกีฬา/ป้องกันบรรเทาสาธารณภัย/ป้องกันแก้ไขปัญหาเสพติด/ป้องกันและลดอุบัติเหตุช่วงเทศกาล/อบรบหรือทบทวน อบรม. ฯลฯ
๕. สนับสนุนให้ความรู้พัฒนาอาชีพ/กลุ่ม/องค์กร ส่งเสริมการทำปฏึกษ์ชีพ ส่งเสริมการเกษตร/การปศุสัตว์ /การเกษตรและการปศุสัตว์
๖. ก่อสร้าง/ปรับปรุง/พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวท้องถิ่น ฯลฯ , จัดหาที่ทิ้งขยะ/ก่อสร้างเตาเผาขยะ จัดทำแนวเขตที่สาธารณะ/ป่า ป่าปลูกต้นไม้ ฯลฯ อนุรักษ์ บำรุงรักษาและ ฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม
๗. ระดับความพึงพอใจของประชาชนผู้รับบริการ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐
๘. อาหารกลางวัน/อาหารเสริม(นม)/งานวันเด็กแห่งชาติ/สนับสนุนการศึกษาระดับปฐมวัยและ ประถมศึกษา/ส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็ก เยาวชน
๙. จัดกิจกรรมงานรัฐพิธี วัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่นหรืออุดหนุนการจัดกิจกรรมฯ

๒.๖ กลยุทธ์

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

กลยุทธ์

- ๑) ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษาดูแล และท่อระบายน้ำ
- ๒) ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษาสาธารณูปโภค
- ๓) พัฒนาแหล่งน้ำอย่างเป็นระบบแบบบูรณาการ

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคมและคุณภาพชีวิต

กลยุทธ์

- ๑) การสร้างสังคมให้น่าอยู่และมีความปลอดภัย
- ๒) ส่งเสริมการเล่นกีฬา นันทนาการ และสาธารณสุข
- ๓) การพัฒนาและส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชน

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์

- ๑) ส่งเสริมอาชีพและการเกษตร ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- ๒) พัฒนา ส่งเสริม บำรุงรักษา แหล่งท่องเที่ยว ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและบริการประชาชน

กลยุทธ์

- ๑) พัฒนาการบริหารจัดการ และการบริการประชาชนตามหลักธรรมาภิบาล
- ๒) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน รวมทั้งสนับสนุนหน่วยงานภาครัฐ

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

กลยุทธ์

- ๑) ส่งเสริมการศึกษา
- ๒) ทำนุบำรุงศาสนา ศิลปและอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม งานประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

องค์การบริหารส่วนตำบลนาขามีความมุ่งมั่นอันแน่วแน่ที่จะพัฒนาท้องถิ่น เพื่อให้บรรลุต่อวิสัยทัศน์ โดยมีจุดยืนทางยุทธศาสตร์ คือ “พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภคให้ครอบคลุม เสริมสร้างให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี ควบคู่การส่งเสริมงานประเพณีอันดีของท้องถิ่น”

๒.๘ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

ในการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลนาขา ได้กำหนดมาจากสภาพปัญหาและความต้องการของประชาชนตำบลนาขา อีกทั้งให้มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และมีความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัดชุมพร และยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดชุมพร ทั้งนี้เพื่อให้การพัฒนาท้องถิ่นเป็นไปอย่างมีระบบและเป็นรูปธรรม สามารถวางแผนการพัฒนาในอนาคต ในช่วงระยะเวลา ๕ ปี(พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวมขององค์การบริหารส่วนตำบลนาขา พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐

ยุทธศาสตร์ชาติ
๒๐ ปี

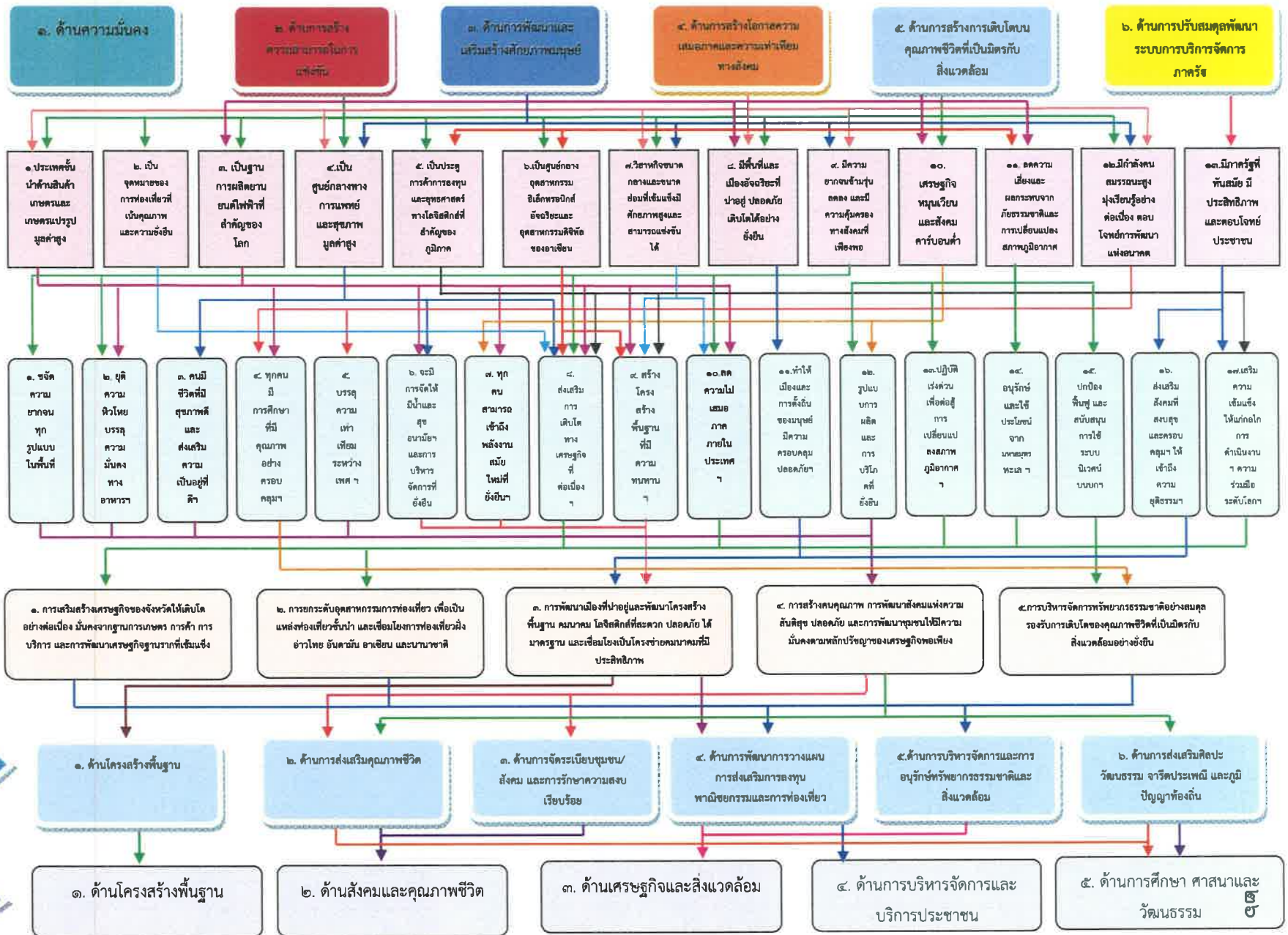
แผนพัฒนาเศรษฐกิจ
และสังคมแห่งชาติ
ฉบับที่ ๑๓

เป้าหมายการพัฒนาที่
ยั่งยืน SDGs

ยุทธศาสตร์จังหวัด
ชุมพร

ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ในเขตจังหวัดชุมพร

ยุทธศาสตร์องค์การบริหาร
ส่วนตำบลนาขา

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์ปกครองส่วนท้องถิ่น

๑) การวิเคราะห์ศักยภาพ เพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาในอนาคตขององค์การบริหารส่วนตำบลนาขา ด้วยเทคนิค SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis/ Global และ Trend ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา)

จุดแข็ง(Strengths)

๑. มีถนนหลวงสาย ๔๑ (เอเชีย ๔), สาย ๔๐๙๗ และสาย ๔๐๙๘ ผ่านพื้นที่
๒. ที่ตั้งสำนักงานที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลนาขา มีความสะดวกต่อการเดินทาง
๓. มีส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจในเขตพื้นที่ ได้แก่ สำนักงานขนส่งฯ สาขาหลังสวน การไฟฟ้าฝ่ายผลิตฯ สถานีรถไฟควนหินม้าย และสถานีตำรวจบ้านในหุด
๔. มีโรงเรียนระดับประถมศึกษา ๓ แห่ง,โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ๑ แห่ง /ศูนย์การศึกษา นอกโรงเรียน ๑ แห่งและศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จำนวน ๒ แห่ง
๕. มีการสืบสานวัฒนธรรมงานประเพณีอันดีของท้องถิ่น อาทิ งานแข่งขันเรือไม้โดนด งานประเพณีสงกรานต์ ลอยกระทง รวมทั้งมีกิจกรรมอนุรักษ์อาชีพการขึ้นมะพร้าวด้วยลิงกัง
๖. มีวัด ๔ แห่งและสำนักสงฆ์ ๓ แห่ง
๗. มีแหล่งน้ำดิบที่สามารถบริหารจัดการแบบบูรณาการน้ำให้ยั่งยืนได้
๘. มีกองทุนหลักประกันสุขภาพระดับตำบลประจำองค์การบริหารส่วนตำบล, โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพระดับตำบล ๒ แห่ง และ อสม.แต่ละหมู่บ้าน
๙. สภาพพื้นที่เหมาะแก่การเพาะปลูกโดยเฉพาะพืชเศรษฐกิจ อาทิ พุเรียน ยางพารา ปาล์มน้ำมัน มังคุด ฯลฯ ประกอบกับถนนเชื่อมต่อได้ทุกหมู่บ้าน ทำให้การขนถ่ายพืชผลทางการเกษตรออกสู่ตลาดได้ดี
๑๐. มีการดำเนินการตามวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง การปลูกพืชผักสวนครัว ที่เหมาะสำหรับการส่งเสริมและพัฒนาเป็นแหล่งเรียนรู้ประจำตำบล
๑๑. มีหน่วยธุรกิจ/อุตสาหกรรมที่สำคัญ เช่น โรงแรม/ โรงงานอุตสาหกรรม/ โรงเรียนเอกชน/ ฟาร์มกาแฟชีชะมด
๑๒. มีแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ ได้แก่ น้ำตกห้วยเหมือง , น้ำตกห้วยค้อ และถ้ำหนองปลา
๑๓. มีการให้บริการและช่วยเหลือประชาชนและสังคม อาทิ รถบรรทุกน้ำ จำนวน ๒ คัน สำหรับการช่วยเหลือบรรเทาสาธารณภัย มีศูนย์อำนวยการอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนประจำองค์การบริหารส่วนตำบล , มีสมาชิก อปพร. , ศูนย์พัฒนาครอบครัวระดับตำบล
๑๔. มีภูมิปัญญาท้องถิ่น/ปราชญ์ชาวบ้าน อาทิ แพทย์แผนโบราณ ทำภูมิ รำโนราห์ ฯลฯ ควรค่าแก่การอนุรักษ์และเผยแพร่ต่อเยาวชนคนรุ่นหลัง
๑๕. นโยบายผู้บริหารเอื้อต่อการพัฒนาในด้านต่างๆ

จุดอ่อน(Weaknesses)

๑. พื้นที่รับผิดชอบกว้าง โดยมีพื้นที่ประมาณ ๘๑.๔๐ ตร.กม.
๒. งบประมาณมีจำนวนจำกัดไม่สามารถแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนได้ทั้งหมด
๓. เกษตรกรไม่สามารถกำหนดราคาผลผลิตทางการเกษตรได้เอง
๔. มีการรวมกลุ่มเพื่อประกอบอาชีพน้อย
๕. มีเด็ก/เยาวชน/ประชาชนที่เรียนไม่จบหรือไม่ได้รับการศึกษา
๖. เครื่องมือ/อุปกรณ์ไม่เพียงพอหรือมีประสิทธิภาพไม่ดีเท่าที่ควรต่อการให้บริการและการปฏิบัติงาน
๗. ขาดการบริหารจัดการเรื่องขยะ/น้ำเสีย ทั้งจากครัวเรือน และจากหน่วยธุรกิจในพื้นที่

โอกาส(Opportunities)

๑. ได้รับการสนับสนุนและจัดสรรงบประมาณในโครงการพัฒนาจากหน่วยงานส่วนกลางและส่วนภูมิภาค อาทิ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กรมพัฒนาที่ดิน องค์การบริหารส่วนจังหวัด
๒. กฎหมาย กฎ ระเบียบให้อิสระแก่องค์การบริหารส่วนตำบลในการบริหารจัดการ มีการกระจายอำนาจส่วนกลาง/ส่วนภูมิภาคให้แก่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
๓. หน่วยงานภาครัฐให้การสนับสนุนและช่วยเหลือด้านสังคม งานสาธารณสุข การพัฒนาคุณภาพชีวิต อาทิ นโยบายรัฐบาลในการจ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ/คนพิการ , กองทุน สปสช.
๔. ประชาชนให้ความสนใจและมีส่วนร่วมในโครงการ/กิจกรรมที่ อบต.จัดขึ้น และให้ความร่วมมือ/อุทิศที่ดินสำหรับการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
๕. ได้ร่วมสืบสานวัฒนธรรมงานประเพณีแห่พระแข่งเรือฯ งานประเพณีระดับอำเภอ
๖. หน่วยงานภาครัฐและสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาจัดหลักสูตรพัฒนาศักยภาพ /ฝึกอบรมให้แก่บุคลากรท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง
๗. กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นให้ความสำคัญกับศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก การพัฒนาครูผู้ดูแลเด็กและบุคลากรทางการศึกษา
๘. นักลงทุนให้ความสนใจในการรับซื้อพืชเศรษฐกิจ/มีการเข้ามาลงทุนก่อสร้างสถานประกอบการในเขตพื้นที่

อุปสรรค(Threats)

๑. มีประชาชนแฝง/แรงงานต่างด้าวในพื้นที่ ทำให้เด็ก/เยาวชนมีจำนวนไม่แน่นอน ไม่ได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึง และยากต่อการควบคุมดูแล
๒. มีโรคติดต่อระบาดในพื้นที่(ตามช่วงฤดูกาล) อาทิ ไข้เลือดออก โรคมือเท้าปากในเด็กเล็ก
๓. เกิดอุทกภัยในพื้นที่ทำให้นอนได้รับความเสียหายต้องซ่อมแซมเป็นประจำทุกปี
๔. บางหมู่บ้านประสบปัญหาการจ่ายกระแสไฟฟ้า ทำให้เกิดปัญหาไฟฟ้าไม่พอใช้/ไฟฟ้าตกเป็นประจำ และเกิดปัญหาไฟฟ้าดับอยู่บ่อยครั้ง
๕. กฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับเกี่ยวกับการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับองค์การบริหารส่วนตำบล มีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ และมีข้อจำกัดในการปฏิบัติงาน
๖. ผลไม้จะออกสู่ตลาดพร้อมกัน/ผลผลิตทางการเกษตรบางชนิดไม่สามารถกักตุนไว้ได้ส่งผลให้ราคาตกต่ำ ประกอบกับต้นทุนการผลิตสูง อาทิ ปุยเคมี ยากำจัดศัตรูพืช ค่าจ้างแรงงานภาคการเกษตร

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

จากการสำรวจและการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกสามารถสรุปได้ดังนี้

๑) ด้านกายภาพ ตำบลนาขามมีพื้นที่รับผิดชอบค่อนข้างกว้าง โดยมีหมู่บ้านจำนวน ๑๓ หมู่บ้าน มีเนื้อที่ประมาณ ๘๑.๔๐๓ ตารางกิโลเมตร ซึ่งลักษณะภูมิประเทศจะแตกต่างกัน โดยพื้นที่ตอนล่างจะเป็นที่ราบลุ่ม เมื่อถึงช่วงฤดูฝนที่ฝนตกชุกจะเกิดภาวะน้ำท่วมขัง พืชผลทางการเกษตรได้รับความเสียหาย ซึ่งควรจัดให้มีระบบการระบายน้ำที่มีประสิทธิภาพ ส่วนพื้นที่ตอนบนเป็นลักษณะเนินเขาและภูเขาสูงสลับกับที่ราบ จะประสบภัยหา น้ำกัดเซาะถนน ได้รับความเสียหายเป็นร่องลึก ระบบประปายังไม่ทั่วถึง

๒) ด้านแหล่งน้ำสำหรับการอุปโภคบริโภคและน้ำเพื่อการเกษตร จะมีไม่เพียงพอต่อความต้องการของประชาชนในตำบลนาขามโดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงฤดูแล้งจะประสบปัญหาขาดแคลนน้ำเป็นวงกว้าง น้ำในแหล่งน้ำตามธรรมชาติแห้งขอดหรือตื้นเขิน อีกทั้งไม่สามารถกักเก็บน้ำไว้ใช้ได้ตลอดทั้งปี ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลนาขาม ได้แจกจ่ายน้ำให้กับประชาชนตามคำร้องขอเพื่อแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำ โดยพิจารณาจากครัวเรือนที่เดือดร้อนและสภาพความเป็นอยู่ที่เหมาะสมได้รับความช่วยเหลือเป็นหลัก สำหรับน้ำเพื่อการเกษตรได้เพิ่มระบบการบริหารการส่งน้ำโดยวางแผนท่อจากแหล่งน้ำดิบชุมเมือง หมู่ที่ ๑๑ ไปให้เกษตรกรในพื้นที่หมู่ที่ ๑, ๒, ๓, ๕, ๖, ๗, ๑๑, ๑๒ และหมู่ที่ ๙ บางส่วน ทั้งนี้ได้มีการก่อสร้างอ่างเก็บน้ำบ้านสะพานสูง หมู่ที่ ๘ โดยกรมพัฒนาที่ดิน ซึ่งสามารถแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนได้ในระดับหนึ่ง แต่เพื่อให้การแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนในเรื่องของปัญหาภัยแล้ง ควรมีการดำเนินการ โครงการพัฒนาแหล่งน้ำในเขตพื้นที่ตำบลนาขามให้ครอบคลุมและทั่วถึงทั้งตำบลและอย่างต่อเนื่องต่อไป

๓) ด้านเส้นทางคมนาคม/ขนส่งผลผลิตทางการเกษตร สภาพถนนส่วนใหญ่ของตำบลนาขามจะเป็นถนนลูกรังมีสภาพทรุดโทรมเป็นหลุมเป็นบ่อเกิดการชำรุดเสียหาย โดยเฉพาะในช่วงฝนตกหนักจะเกิดภาวะน้ำท่วมขังและน้ำกัดเซาะถนน ส่งผลให้การคมนาคม/ขนส่งผลผลิตทางการเกษตรได้รับปัญหาจากถนนชำรุดเสียหายเป็นหลุมเป็นบ่อเพิ่มมากขึ้น อาจเกิดอันตรายแก่ผู้ใช้รถใช้ถนนได้ พื้นที่ประสบปัญหาลดคือในเขตพื้นที่ ๗, ๑๒ และหมู่ที่ ๑๓ อีกทั้งถนนลาดยางสายควนหินม้าย-ดอนตาผล, ถนนสายในเหมือง-ห้วยเหมือง เกิดชำรุดเสียหายเป็นอย่างมาก มีสภาพเป็นหลุมเป็นบ่อต้องทำการซ่อมแซมอยู่บ่อยครั้ง ดังนั้นเพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของผู้ใช้เส้นทางคมนาคม/ขนส่งผลผลิตทางการเกษตร ควรมีการก่อสร้างเป็นถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก/ถนนลาดยาง และการปรับปรุงถนนลาดยาง เพื่อให้ถนนมีความสะดวก ปลอดภัยและได้มาตรฐาน มีอายุการใช้งานยาวนานขึ้น

๔) ด้านสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องการจัดขยะในเขตชุมชนในเขตพื้นที่ หมู่ที่ ๗, ๙, ๑๐, ๑๑, ๑๒ ตำบลนาขาม ซึ่งเป็นแหล่งชุมชนจะมีประชาชนอาศัยอยู่หนาแน่น ประกอบกับมีหน่วยงานภาครัฐราชการและภาคเอกชน ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ อาทิ องค์การบริหารส่วนตำบลนาขาม, โรงเรียนบ้านหนองปลา, โรงเรียนบ้านในเหมือง, วิทยาลัยเทคโนโลยีชุมพรบริหารธุรกิจ, สำนักงานขนส่งจังหวัดชุมพร สาขาอำเภอหลังสวน, รพ.สต.นาขาม, การไฟฟ้าฝ่ายผลิตอำเภอหลังสวน, บ.วิทูโปรดักส์, ตลาดนัด, โรงแรมชุมทอง และสถานที่รับซื้อผลผลิตทางการเกษตร(แผงทุเรียน) เป็นต้น จึงทำให้มีปริมาณขยะเป็นจำนวนมาก ประกอบกับในเขตพื้นที่ตำบลนาขาม ไม่มีสถานที่ทิ้งขยะหรือสถานที่กำจัดขยะ จึงไม่มีการบริหารจัดการเรื่องขยะอย่างเป็นระบบและไม่เป็นรูปธรรม เพื่อแก้ไขปัญหาขยะในเขตพื้นที่ ควรมีการดำเนินการ จัดหาที่ทิ้งขยะหรือสถานที่ก่อสร้างเตาเผาขยะ เพื่อบริหารจัดการขยะต่อไป ทั้งนี้ในเขตพื้นที่ตำบลนาขามยังประสบกับปัญหาเรื่องกลิ่น และน้ำเสีย ที่เกิดจากภาคการเกษตรและจากธุรกิจค้า-ส่งทุเรียน ทำให้เกิดการร้องร่ำร้องทุกข์ร้องเรียนจากผู้ได้รับผลกระทบอยู่บ่อยครั้ง ซึ่งทางองค์การบริหารส่วนตำบลนาขาม ได้ดำเนินการแก้ไขเป็นกรณีและจะหาแนวทางแก้ไขในระยะยาวต่อไป

๕) ด้านประชากรแฝงและแรงงานต่างด้าว เนื่องจากพื้นที่ตำบลนาขา ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทางการเกษตร ประกอบกับมีหน่วยธุรกิจ โรงงานอุตสาหกรรม และสถานที่รับซื้อผลผลิตทางการเกษตร(แผงทุเรียน) จึงทำให้ประชากรแฝงจากแรงงานภาคอีสาน ทำให้ยากต่อการดูแลทั้งในเรื่องสาธารณสุขและการศึกษา อีกทั้งยังมีแรงงานต่างด้าวสัญชาติเมียนมา ลาว และกัมพูชาในเขตพื้นที่เป็นจำนวนมากแต่ประชาชนตำบลนาขาไม่ค่อยรู้ภาษาของแรงงานต่างด้าวทำให้การสื่อสารไม่ค่อยราบรื่น อีกทั้งยังมีแรงงานต่างด้าวที่ไม่ได้ขึ้นทะเบียนให้ถูกต้องตามกฎหมาย ดังนั้นเพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาเรื่องแรงงานต่างด้าว ควรจัดอบรมภาษาแรงงานต่างด้าว, ผลักดัน/กวตขันให้มีการจดทะเบียนแรงงานต่างด้าวให้ถูกต้องตามกฎหมาย เพื่อความปลอดภัยของประชาชนและผู้ประกอบการ

๖) ด้านสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ การขยายเขตไฟฟ้าในเขตพื้นที่ครอบคลุมทุกหมู่บ้าน แต่ยังไม่ทั่วถึงทุกครัวเรือน สืบเนื่องจากแนวเขตที่จะไปยังครัวเรือนยังไม่ได้เป็นที่สาธารณะ อีกทั้งมีการก่อสร้างบ้านเรือนเพิ่มขึ้น , การประปาส่วนภูมิภาคยังไม่ทั่วถึง โดยองค์การบริหารส่วนตำบลนาขา มีระบบประปาเพื่อการเกษตร ของ อบต. นาขา แต่เป็นประปาเพื่อการเกษตร ซึ่งอยู่ในระหว่างการปรับปรุงให้สามารถใช้ในครัวเรือนได้

ส่วนที่ ๓

การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

๓.๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นและยุทธศาสตร์ระดับมหภาคเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติ

ที่	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	แผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓	SDGS	ยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์การ พัฒนาขององค์กร ปกครองส่วน ท้องถิ่นในเขต จังหวัด	ยุทธศาสตร์ (อปท.)	กลยุทธ์	แผนงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบ
๑	๒. ด้านการสร้าง ความสามารถในการ แข่งขัน	๕. ไทยเป็นประตู การค้าการลงทุนและ ยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของ ภูมิภาค	๖. สร้างหลักประกันว่าจะมี การจัดหาน้ำและ สุขอนามัยสำหรับทุกคนและ มีการบริหารจัดการที่ยั่งยืน สำหรับทุกคน ๙. สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มี ความทนทาน ส่งเสริมการ พัฒนาอุตสาหกรรมที่ ครอบคลุมและยั่งยืน และ ส่งเสริมนวัตกรรม	๓. การพัฒนาเมืองที่ น่าอยู่ และพัฒนา โครงสร้างพื้นฐาน คมนาคม โลจิสติกส์ ที่สะดวก ปลอดภัยได้ มาตรฐาน และ เชื่อมโยงเป็น โครงข่ายคมนาคมที่ มีประสิทธิภาพ	๑. ด้านโครงสร้าง พื้นฐาน	๑.ด้าน โครงสร้าง พื้นฐาน	๑.ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษาถนน และ ท่อระบายน้ำ ๒. ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษา สิ่งสาธารณูปโภค ๓. พัฒนาแหล่งน้ำ อย่างเป็นระบบแบบ บูรณาการ	-อุตสาหกรรมและ การโยธา -เคหะและชุมชน -การเกษตร	กองช่าง สำนักปลัด

ที่	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	แผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓	SDGS	ยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์การ พัฒนาขององค์กร ปกครองส่วน ท้องถิ่นในเขต จังหวัด	ยุทธศาสตร์ (อปท.)	กลยุทธ์	แผนงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบ
๒	๑. ด้านความมั่นคง ๓. ด้านการพัฒนา และเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากร มนุษย์ ๔. ด้านการสร้าง โอกาสและความ เสมอภาคทางสังคม	๔. ไทยเป็นศูนย์กลาง ทางการแพทย์และ สุขภาพมูลค่าสูง ๘. ไทยมีพื้นที่และ เมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้ อย่างยั่งยืน ๙. ไทยมีความยากจน ข้ามรุ่นลดลง และมี ความคุ้มครองทาง สังคมที่เพียงพอ เหมาะสม	๑. จัดความยากจนทุก รูปแบบในทุกพื้นที่ ๒. ยุติความหิวโหยบรรลุ ความมั่นคงทางอาหารและ ยกระดับโภชนาการและ ส่งเสริมเกษตรกรรมที่ยั่งยืน ๓. สร้างหลักประกันว่าคนมี ชีวิตที่มีสุขภาพดีและ ส่งเสริมความเป็นอยู่ที่ดี สำหรับทุกคนในทุกวัย ๕. บรรลุความเท่าเทียม ระหว่างเพศ และเสริม อำนาจให้แก่สตรีและ เด็กหญิง	๔. การสร้างคน คุณภาพ การพัฒนา สังคมแห่งความสันติ สุข ปลอดภัย และ การพัฒนาชุมชนให้ มีความมั่นคงตาม หลักปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียง	๒. ด้านการ ส่งเสริมคุณภาพ ชีวิต ๓. ด้านการจัด ระเบียบชุมชน/ สังคม และการ รักษาความสงบ เรียบร้อย	๒.ด้านสังคม และคุณภาพ ชีวิต	๑. การสร้างสังคมให้ น่าอยู่และมีความ ปลอดภัย ๒. ส่งเสริมการเล่น กีฬา นันทนาการ และงานสาธารณสุข ๓. การพัฒนาและ ส่งเสริมคุณภาพชีวิต ของประชาชน	-บริหารทั่วไป -รักษาความสงบภายใน -สาธารณสุข -สังคมสงเคราะห์ -เคหะและชุมชน -สร้างความ เข้มแข็งของชุมชน -การศาสนา วัฒนธรรมและ นันทนาการ -งบกลาง -การเกษตร	สำนักปลัด กองช่าง

ที่	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	แผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓	SDGS	ยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์การ พัฒนาขององค์กร ปกครองส่วน ท้องถิ่นในเขต จังหวัด	ยุทธศาสตร์ (อปท.)	กลยุทธ์	แผนงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบ
๓	๒. ด้านการสร้าง ความสามารถในการ แข่งขัน ๕. ด้านการสร้าง การเติบโตบน คุณภาพชีวิตที่เป็น มิตรกับสิ่งแวดล้อม	๑. ไทยเป็นประเทศ ชั้นนำด้านสินค้า เกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง ๒. ไทยเป็นจุดหมาย ของการท่องเที่ยวที่ เน้นคุณภาพและความ ยั่งยืน ๗. ไทยมีวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาด ย่อมที่เข้มแข็ง มี ศักยภาพสูง และ สามารถแข่งขันได้ ๑๑. ไทยสามารถลด ความเสี่ยงและ ผลกระทบจากภัย ธรรมชาติและการ เปลี่ยนแปลงสภาพ ภูมิอากาศ	๘. ส่งเสริมการเติบโตทาง เศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง ครอบคลุมและยั่งยืน การ จ้างงานเต็มที่มีผลผลิตภาพ และการมีงานที่เหมาะสม สำหรับทุกคน ๑๓. ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วน เพื่อต่อสู้การเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศและ ผลกระทบที่เกิดขึ้น ๑๕. ปกป้อง ปันฟู และ สนับสนุนการใช้ระบบ นิเวศบนบกอย่างยั่งยืน จัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน ต่อสู้การกลายสภาพเป็น ทะเลทราย หยุดการเสื่อม โทรมของที่ดินและฟื้นสภาพ ดิน และหยุดยั้งการสูญเสีย ความหลากหลายทาง ชีวภาพ	๑. การเสริมสร้าง เศรษฐกิจของจังหวัด ให้เติบโตอย่าง ต่อเนื่อง มั่นคงจาก ฐาน การเกษตร การค้า การบริการ และการพัฒนา เศรษฐกิจฐานรากที่ เข้มแข็ง ๒. การยกระดับ อุตสาหกรรมการ ท่องเที่ยว เพื่อเป็น แหล่งท่องเที่ยวชั้นนำ และเชื่อมโยงการ ท่องเที่ยวฝั่งอ่าวไทย อันดามัน อาเซียน และนานาชาติ ๕. การบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติ อย่างสมดุลรองรับ การเติบโตของ คุณภาพชีวิตที่เป็น มิตรกับสิ่งแวดล้อม อย่างยั่งยืน	๔. ด้านการ พัฒนาการ วางแผน การ ส่งเสริมการลงทุน พาณิชย์ กรรมและการ ท่องเที่ยว ๕. ด้านการบริหาร จัดการและการ อนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	๓. ด้าน เศรษฐกิจและ สิ่งแวดล้อม ๑. ส่งเสริมอาชีพและ การเกษตร ตามหลัก ปรัชญาเศรษฐกิจ พอเพียง ๒. พัฒนา ส่งเสริม บำรุง รักษา แหล่ง ท่องเที่ยว ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	-บริหารทั่วไป -เคหะและชุมชน -สร้างความ เข้มแข็งของชุมชน -การเกษตร	สำนักปลัด กองช่าง	

ที่	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	แผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓	SDGS	ยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์การ พัฒนาขององค์กร ปกครองส่วน ท้องถิ่นในเขต จังหวัด	ยุทธศาสตร์ (อปท.)	กลยุทธ์	แผนงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบ
๔	๖. ด้านการปรับ สมดุลและพัฒนา ระบบการบริหาร จัดการภาครัฐ	๑๓.ไทยมีภาครัฐที่ ทันสมัย มี ประสิทธิภาพและ ตอบโจทย์ประชาชน	๑๑. ทำให้เมืองและการตั้ง ถิ่นฐานของมนุษย์มีความ ครอบคลุม ปลอดภัย มีภูมิ ด้านทานและยั่งยืน ๑๖. ส่งเสริมสังคมที่สงบ สุขและครอบคลุมเพื่อการ พัฒนาที่ยั่งยืน ให้ทุกคน เข้าถึงความยุติธรรมและ สร้างสถาบันที่มี ประสิทธิภาพ รับผิดชอบ และครอบคลุมในทุกระดับ	๓. การพัฒนาเมืองที่น่า อยู่ และพัฒนา โครงสร้างพื้นฐาน คมนาคม โลจิสติกส์ ที่สะดวก ปลอดภัยได้มาตรฐาน และเชื่อมโยงเป็น โครงข่ายคมนาคมที่มี ประสิทธิภาพ	๔. ด้านการ พัฒนาการ วางแผน การ ส่งเสริมการลงทุน พาณิชย์ กรรมและการ ท่องเที่ยว	๔. ด้านการ บริหารจัดการ และบริการ ประชาชน	๑. พัฒนาการบริหาร จัดการ และการ บริการประชาชนตาม หลักธรรมา ภิบาล ๒. ส่งเสริมการมีส่วน ร่วมของประชาชน รวมทั้งสนับสนุน หน่วยงานภาครัฐ	-บริหารทั่วไป -เคหะและชุมชน -สร้างความ เข้มแข็งของชุมชน	สำนักปลัด กองช่าง กองคลัง
๕	๓. ด้านการพัฒนา และเสริมสร้าง ศักยภาพทรัพยากร มนุษย์	๑๒.ไทยมีกำลังคน สมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่าง ต่อเนื่อง ตอบโจทย์ การพัฒนาแห่ง อนาคต	๕. สร้างหลักประกันว่าทุก คนมีการศึกษาที่มีคุณภาพ อย่างครอบคลุมและเท่า เทียม และสนับสนุน โอกาสในการเรียนรู้ตลอด ชีวิต	๔. การสร้างคนคุณภาพ การพัฒนาสังคมแห่ง ความสันติสุข ปลอดภัย และการพัฒนาชุมชนให้ มีความมั่นคงตามหลัก ปรัชญาของเศรษฐกิจ พอเพียง	๒. ด้านการ ส่งเสริมคุณภาพ ชีวิต ๖. ด้านการ ส่งเสริมศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณี และภูมิ ปัญญาท้องถิ่น	๕. ด้าน การศึกษา ศาสนาและ วัฒนธรรม	๑. ส่งเสริมการศึกษา ๒. ทำนุบำรุงศาสนา สืบสานและอนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรม งาน ประเพณีและภูมิ ปัญญาท้องถิ่น	-การศึกษา -การศาสนา วัฒนธรรมและ นันทนาการ -เคหะและชุมชน	สำนักปลัด กองช่าง